

Drugi spet, ki — v sredi v zlati skledi — niso niti navdušenci niti nasprotniki pa zagovarjajo Dunajsko razstavo s tem, da na Dunaji ni bilo še vsesvetne razstave, in to tudi se mora v račun vzeti. Tujci se bodo seznanili z našo deželo, in če hočemo, bomo lahko mnogo dobička imeli od tega, kaj bodo oni rekli o nas.

Razstava, pravijo, da se gotovo odpre 1. maja, čeravno je rotunda dandanes še taka zmes, tak kaos, da se človek boji po sredi skozi njo iti. Strašna zmešnjava je še v teh prostorijah, zavoljo velikanske strehe grozno temnih. Kot amfiteater, s plinovo svečavo razsvitljen, utegne ta rotunda (kroglišče) pozneje velikansk efekt učiniti in za ta namen bode ta prostor gotovo ugodnejši kakor za razstavo to poletje. Svitla in prijazna pa je brez konca in kraja dolga velika galerija. Tu delajo Angleški steklarji; ondi vojaki iz nove „svobodne“ Nemčije. Najkrasnejše razstavne omare, črno likane in pozlačene, imajo Švicarji.

Da bodo nekteri razstavniki sila veliko denarja potrošili za razstavo, to pričata dva mlinska kamna, ki so ju pripeljali iz Parskega; njih presredje meri 2 metra in 4 centimetre, pri debelosti 40 centimetrov.

Nekdanji „Wurstelprater“ ni več spoznati. Iz gaja, ki ga je stvarila natura sama, naredili so nekako „Elizejsko polje“, kakor ga ima Pariz, pa ni tako lepo. Prosta narava bila je lepša; zdaj je vničena. Večina „Praterjevih“ kolib je le za silo olepšana.

Dunaj gotovo ni bil pripravljen povabiti Evropo k sebi. Kaj prav za prav je Dunaj? Oni del mesta, ki mu je ime „občina Dunajska“ („Commune Wien“), obsega samo 2 tretjini Dunaja, tretja tretjina je vas, — vas prav v pravem pomenu vasi. Tujci, ki bodo prišli na Dunaj, se bodo čudili o mnogih bornih kočah iz preteklega stoletja, ki se še dandanes vidijo po velicah ulicah prejšnjih predmestij, memo tega pa bodo videli, kako po vaséh zunaj mesta velikanske palače ponosno iz tal vstajajo tako hitro kakor glive po dežji. Tak je Dunaj.

Jugoslavenko časopištvo.

* Gospod Ivan Danilo je razglasil poziv na naročbo novega političnega časnika v Dalmaciji pod imenom „Zemljak“. Politiški Zagrebški časnik „Obzor“, je v 77. listu iz 11. lista „Novic“ ves članek gosp. dr. Coste, ki značuje mnenje federalističnega uskoka Danila o prihodnosti Hrvatov in Slovencev, ponatisnil zato, da kaže, kaj imajo Dalmatinski Slovani od „Zemljaka“ pričakovati. „Obzor“ pravi, da g. Danilo v pozivu svojem zagotavlja čisto narodno stališče onega časnika. Ali ni gori navedena izreka Danilova najbolje poročstvo za „čisto narodno stališče“, kakor da ne bi vedeli, da g. Danilu nikakor ni mogoče izdavat list brez podpore vladinega dispozicijsfonda, posebno sedaj, ko se je vsa dežela odločno izjavila proti njegovemu glasovanju.

* „Slavjana“ — časnika slovstvenega in uzajemnega — 3. list je prišel pretekli mesec v Celovcu na svitlo. Uzajemnost slavjanska v jeziku mu je zvezda, ki ga vodi v vseh člankih, ktere nahajamo tudi v tem listu deloma v cirilici pisanih. Če tudi težko kedaj se bodo spolnili vzori o občeslavjanskem jeziku, more vendar za vzajemnost to goreči gosp. Matija Majar se tolažiti z izrekom Latincev: „in magnis voluisse sat est“.

Mnogovrstne novice.

* *Železnica Knittelfeld-Zaprešič*, to je glavna črta iz Knittelfelda na gornjem Štajarskem skozi Labodsko dolino v spodnji Dravberg, skoz Slovenski Gradec v Konjice do Štajarsko-Hrvaške meje tje do Zaprešiča na Hrvaškem, je v odboru zbornice poslancev sprejeta. Postranska črta, zahtevana od deželnega zbora Štajarskega in mnogo srenj, namreč po Skalski in Savinski dolini v Celje, Šmarje in ob Sotli v Brežice je po odborovem sklepu — na klin obešena, da-si je vladin predlog tudi to črto priporočal. V odboru sta 2 Štajarska poslanca, Brandstetter in Lipp, ki sta mecljala z večino, češ, da se mora potreba postranske črte še le potem pokazati, ko bo glavna črta dodelana. Se ve da: toliko železnic na enkrat po slovenski zemlji razpeljati, to se našim nemčurjem na Dunaji gnjusi.

* *Tržaški deželni odbor* je za letos prepovedal vse procesije po mestnih ulicah, češ, da se drugoverci nad katoliškimi procesijami spotikajo in se občenje po ulicah zavira! Liberalci tedaj začenjajo Bogu samemu pot zapirati!

* *Celovec* je nehal biti mesto, kjer se dober kup živí, in se o dragini živeža bliža Dunaju. 1. dne t. m. je poskočila cena pivu in zdaj je cena mesá tudi že do 32 kr. funt. Ta cena je strašanska v taki deželi, ktera je na glasu obširne živinoreje in kjer je reja živine poglavitni dohodek deželi. Vzrok dragine valijo Celovčanje na razstavo Dunajsko; ako bode ta stvar tako naprej šla, bode razstava Dunajska še to družim dežellam, kar so v Egiptu nekda imenovali „občna šiba“.

* *Armada Honvedov* na Ogerskem — to je národna armada Magjarska — je štela konec preteklega leta 1457 oficirjev, 158.275 prostakov, 6912 konj; puške imajo Wörndelnove, tudi mitraileus imajo 90. Vrednost premakljivega premoženja Honvedov je znašala konec 1871. leta 13 milijonov in 197.244 gold. Poveljnik tej armadi, ki je pač vse drugačna od naših brambovcev, je nadvojvoda Jožef. — Lastna armada Ogerska, lastni bankovci Ogerski — no, Magjarsko srce, česa si še želiš? Vse svoje! — zvezano z Avstrijo le po osebi vladarjevi — kričijo levičniki Magjarski.

* *Tržačani* mislijo napeljati vodo iz Reke na Pivki čez Kras v Trst. V ta namen dela že neki 70 delalcev pri Št. Kocijanu, kjer bodo z mašinami gnali vodo kvišku, in potem po cevih v mesto.

Naši dopisi.

Iz Savinske doline na Štaj. 12. aprila. (Nov dokaz, da vsak dan smo bliže Prusiji!) Bogme! da Pruska predrznost že vnebovpijoča narašča! — Te dni razposlalo je krožno poglavarstvo v Celji (se ve da nemško) vabilo, naročati se na knjižico, ktera govori o goveji kugi, in daje nauk, kako se je ubraniti. — Izdala je brošuro Quos-ova bukvarnica v Linih-u na Pruskem. Brošura ima tudi postavo o goveji kugi za vso severno nemško državo. — Smo mar že Prajzi? Ali ni dala Avstrija, namreč naša vlada že zdavno nam postave o tej zadevi? Ali ne pišejo pridno naši domači časniki in posebno „Novice“, kako se vèsti o goveji kugi? Ali se dá še kaj več in boljšega povedati o tej pošasti? In ker je naš c. kr. okrožni urad omenjeno ponudbo vsem županom, župnikom, učiteljem, zdravnikom in večim posestnikom, vsakemu v posebnem ovitku, razposlal, znaša število razposlanih Prajzov gotovo čez tisoč samo za naš okrog. Ker je pa sploh znano, da so uradniki pri gosposki okrožni z delom jako obloženi in ker vemo in čutimo, da nektera pisma